

el personatge

Màrius Gómez i Jiménez (Sabadell, 20-8-1961). Fotògraf i dissenyador gràfic. Des d'ahir, dijous, dia 17 de gener, presenta a l'Espai Gralla de Granollers, l'exposició titulada *La meva Mitja*, una iniciativa organitzada per l'Associació Esportiva La Mitja amb motiu de la celebració, el proper dia 3 de febrer, de la Mitja Marató Granollers-les Franqueses-la Garriga. Des de fa uns quants anys, els seus organitzadors ofereixen l'oportunitat de que un fotògraf presenti una mostra a l'entorn d'aquesta prova i fins ara ho han fet: Ramon Ferrandis, Toni Torrillas, Jordi Salas, Pere Cornellas i Silvia Jordán. La proposta d'en Màrius no deixarà ningú indiferent i és que, en aquesta ocasió, l'artista ha apostat per oferir una visió molt particular i singular de la Mitja... a partir de 21 instantànies d'uns quants bancs que es poden trobar al llarg del recorregut. "Aquest ha estat -diu- el leimotiv de la meva Mitja, descobrir on puc asseure'm a descansar i/o observar. I, certament, he pogut experimentar directament que durant tot el camí de la cursa el caminant pot asseure's en tot tipus d'elements, uns elements que m'han permès reposar i també descobrir i reflexionar sobre el seu recorregut i la seva essència, tot complint la il·lusió de fer la meva Mitja". La mostra -que té una versió en llibre amb el recull de les 71 fotografies-, es podrà visitar fins al proper dia 9 de febrer. Més enllà d'aquesta presència expositiva en Màrius és conegut també per ser l'impulsor de la galeria Espai Garum de Lliçà d'Amunt, "la més petita de tot el món". Es tracta d'un mini aparador situat al carrer Anselm Clavé, núm. 95 que permet que l'art sigui a l'abast de tothom.

FOTÒGRAF

Màrius Gómez

"Des de 'La meva Mitja', reflexiono i reivindico"

exposat més de 50! És una finestra petita que dona al carrer... Mai millor dit: l'art és al carrer.

L'espai...

4m3 en un aparador de 200 x 260 cm. a través del qual el vianant ocasional o l'espectador expert poden veure propostes contemporànies interessants d'artistes que tenen la necessitat d'expressar-se en el camp de la pintura, l'escultura, fotografia, ceràmica, instal·lacions, grafit, disseny gràfic..

L'aposta sembla que agrada.

l'interessa. Els artistes accepten de bon grat el repte. Recordo l'experiència de molts d'ells: de Ferran Ginebrosa, Bernardo Muñoz, Joan Puigdemont, Ramon Ferrandis, Roser Nadal, Toni Torrillas, Josep Lluís Navarro, Andy Schuster, Xavi Mañosa, Ramon Aumedes, Martí Boada...

Tot això ho fa per...

Pur egoisme. M'agrada l'art i em permet conèixer gent creativa amb la qual m'ho passo bé i aprenc. Vol més raons encara?

L'exposició "La meva Mitja" presenta les fotografies d'uns quants bancs que hi ha en el recorregut de la Mitja a Granollers, les Franqueses, la Garriga...

Des del passat dia 17 de gener, vostè presenta a l'Espai Gralla de Granollers la mostra *La meva Mitja*.

Es tracta d'una exposició de 21 fotos que m'ha permès complir una il·lusió molt especial. Jo coneixia aquesta popular cursa com a espectador, com una persona més que havia anat diverses vegades a mirar i, de passada, a disparar-hi alguna fotografia pel simple plaer de veure els corredors durant l'èxtasi de l'esforç. Les fotos que havia fet no tenien una finalitat concreta i les de l'exposició sí que la tenen.

Quina és?

Mostrar uns elements que per a mi tenen una rellevància significativa en els 21 quilòmetres del recorregut de la Mitja Marató Granollers-Les Franqueses-La Garriga.

Els bancs per asseure's?

Els bancs, sí. Els bancs com a elements de *La meva Mitja* feta caminant, tranquil·lament, mentre intentava captar amb una càmera normal i sense preparar tècnicament especialment una part del paisatge, l'aire, la llum, la personalitat i l'essència d'un recorregut ja mític que realitzen cada any més de 12.000 persones corrent! El resultat final, 21 quilòmetres, 21 fotos!

No crec que els corredors tinguin molt de temps per a veure els seus bancs.

És que no el tenen. Els corredors van

al que van, a fer marca, a superar-se. Però *La meva Mitja*, l'exposició que presento, és el resultat d'un exercici fotogràfic en solitari especial i aleshores tot agafa una nova dimensió.

Si no surt cap atleta?

És una mirada des dels bancs al paisatge i al recorregut i també una invitació per aquells atletes o caminants que ho necessitin i ho desitgin, a descobrir on poden seure a descansar, a observar... Des dels bancs sí que es veu l'espai proper per on passen els corredors. Segurament, el dia de la cursa molts d'aquests bancs estaran ocupats per gent que observarà el pas dels atletes. A vostè què li sembla la proposta?

Esperaré a veure les reaccions. Provoca vostè?

Reivindico reflexió, opinió, contrast d'idees... Vull que les fotos comuniquin, que siguin capaços per elles mateixes de crear un llenguatge.

Parlant de creació: vostè va posar en marxa ara fa sis anys la sala d'art Espai Garum a Lliçà d'Amunt. Diuen que és...

La més petita del món. La vaig posar en marxa per reivindicar la necessitat de comptar amb un element divulgador de la cultura base al meu poble. Lliçà d'Amunt no disposava fa uns anys de cap sala d'exposicions: ni municipal, ni privada... Semblava un projecte temporal per a 6 mesos i ja van 6 anys, havien de passar uns quants artistes i ja hi han